

РЕШЕНИЕ

№ 3940

гр. София, 13.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 2 състав, в
публично заседание на 17.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Иванова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **9373** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 172, ал. 5 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) във връзка с чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на [фирма][ЕИК], със седалище и адрес на управление в [населено място] [улица] ет.1 офис 1, чрез управителя А. Б. Г. против Заповед за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.2а, б. „а“ от ЗДвП №21-0307-000143/26.07.2021г., издадена от началник РУ-Нови Пазар при ОДМВР – Ш., с която на дружеството е наложена принудителна административна мярка по чл.171, т.2а, б. «а» от ЗДвП, а именно - «прекратяване на регистрацията на товарен автомобил влекач М. ТГХ 18.440 4Х2 БЛС с рег. [рег.номер на МПС] за срок от 6 месеца, считано от 24.07.2021г.

Жалбоподателят счита оспорения акт за незаконосъобразен и противоречащ на материалноправния и процесуалния закон, несъответстващ на целта на закона. Посочва, че заповед №21-0307-000143/26.07.2021г, нарушава изискването на чл.59 ал.2 т.4 от АПК, тъй като е лишена от мотиви. Конкретизира, че в нея не е посочено, към коя категория спада управляваното от А. Б. МПС и за коя категория той не притежава СУМПС, които обстоятелства са съществени елементи от фактическия състав на чл.171, т.2а, б. «а» от ЗДвП. В резултат на това, адм.орган грубо е нарушил материалния закон, като е прекратил регистрацията на т.а влекач М. ТГХ 18.440 4Х2 БЛС с рег. [рег.номер на МПС], въпреки че водача Ал.Б. притежава СУМПС, валидно за категорията към която спада този автомобил. Намира че, наложената

ПАМ не съответства на целите на закона , а именно да се осигури безопасността на движението по пътищата и е в противоречие с принципите заложи чл.6 ал.1 и ал.5 от АПК. Не на последно място ,счита че адресат на оспорената заповед следва да бъде ЮЛ посочено като собственик в свидетелството за регистрация на МПС, а именно : [фирма], а не [фирма][ЕИК]. Искане се отменя на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.2а, б. „а“ от ЗДвП №21-0307-000143/26.07.2021г., издадена от началник РУ-Нови Пазар при ОДМВР – Ш. и присъждане на направените по делото разноски.

В съд.заседание жалбоподателя не се представлява . Представени са писмени бележки от адв. Т. Д. /стр.16 и сл. От делото / ,в които доразвива доводите за незаконосъобразност на оспорената заповед за налагане на ПАМ,изложени и в жалбата.Представя и списък с разноските по чл.80 от ГПК.

Ответника също не изпраща представител в съд.заседание . В придружителното писмо , с което жалбата на Деко Бетз“ Е. против Заповед за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.2а, б. „а“ от ЗДвП №21-0307-000143/26.07.2021г., издадена от началник РУ-Нови Пазар при ОДМВР – Ш.,е изпратена в Адм.съд Ш. / впоследствие препратена по компетентност на АССГ / , Началника на РУ Нови Пазар –Р. С. е изразил становище за неоснователност на оспорването. Изложил е доводи за съответствие на оспорената заповед с материалния и процесуалния закон.

Настоящия съдебен състав , след като съобрази доказателствата приложени към жалбата и адм.преписка ,както и събраните в хода на настоящето съдебно производство ,намира за установено следното от фактическа и правна страна:

За да наложи процесната ПАМ ,компетентния адм.орган- Началника на РУ Нови пазар ,е съобразил ,че : „ ...На 24.07.2022г около 15.20ч в [населено място] пазар по [улица]в посока изхода на града ,собствения му / има се предвид на [фирма]/ товарен автомобил - влекач М. ТГХ 18.440 4Х2 БЛС с рег. [рег.номер на МПС] е бил управляван от А. А. Б. с ЕГН [ЕГН],който не притежава свидетелство за управление на МПС, валидно за категорията към която спада управляваното от него МПС, за което му е съставен АУАН GA – 439918/24.07.2021г .“

В хода на настоящето съд.производство , по ел.път е представено от ответника НП№21-0307-000661/11.08.2021г ,издадено въз основа на горепосочения АУАН и решение №46/01.11.2021г по адм.дело №20213620200328 по описа за 2021г на РС Шумен,от което е видно ,че това НП е влязло в законна сила на 17.11.2021г . Към същата молба е приложено и решение № 7588/16.12.2021г по адм.дело № 9245/2021г на АССГ ,34-ти състав ,с аргумента че между делата има връзка ,тъй като се основават на еднакви факти и потвърждават наличието на материалното основание за издаване на ПАМ. Това твърдение на проц.представител на ответника не е вярно.

Следва да се отбележи, че налагането на ПАМ е самостоятелно производство. ПАМ са форма на изпълнителна дейност, чрез която се дава легален израз на държавната принуда, упражнявана в предвидените от закона случаи. По своята правна същност те са актове на държавно управление от категорията на индивидуалните административни актове и следва да бъдат подчинени на принципа на законност, както по отношение на издаването им, така и по отношение на изпълнението им. Спазването на изискванията за законност при издаване на акта е гаранция за законосъобразността на самата мярка. Принудителните мерки трябва да бъдат прилагани само в изрично и точно изброени в закон или указ случаи, компетентният орган не може да ги налага произволно; те трябва да са точно посочени в правната

норма и да се прилагат по реда и начина, предвидени там; като издаването им трябва да е в съответствие с целта на закона, по който са предвидени. Самите материалноправни норми, с които се предвиждат такива мерки, подлежат на стриктно и ограничително тълкуване, доколкото визираните в хипотезиса им предпоставки са с изключителен характер и прилагането им засяга директно и безусловно правната сфера на адресата. В този аспект е недопустимо прилагането на ПАМ на основание, което не е изрично уредено в закона.

Предназначението на ПАМ е с превантивен характер, за да осуети възможността на дееца да извърши други подобни нарушения, като тази мярка не съставлява вид административно наказание арг. от чл. 12 и чл. 13 ЗАНН. Поначало административният акт, с който се прилага превантивна ПАМ предхожда наложеното на адресата административно наказание с правораздавателен акт на административнонаказателна юрисдикция (НП), като двата акта имат общ правопораждащ юридически факт - допуснатото закононарушение. Всеки от тях обаче има различно предназначение и самостоятелни правни последици, поради което не се касае за дублиране на административна отговорност като вид юридическа отговорност за правонарушения. ПАМ са форма на изпълнително-разпоредителна дейност, чрез която в предвидените от закона случаи се упражнява държавна принуда, докато административните наказания са израз на държавната наказателна репресия и се налагат по повод извършено административно нарушение. Административнонаказателната отговорност се свежда до осъществяване на санкции, предвидени за виновно неизпълнение на административноправни задължения, докато ПАМ са средство за обезпечаване осъществяването на различни правоотношения, възникващи в сферата на изпълнително-разпоредителната дейност.

С налагането на подобни мерки се прилага диспозицията на съответната правна норма и затова тя не е средство за реализиране на правна отговорност. Ето защо и няма нормативна пречка за едновременното прилагане на ПАМ и налагане на административно наказание по реда на ЗАНН за констатираното нарушение на ЗДвП, чиято законосъобразност е предмет на съдебен контрол в две самостоятелни и различни по своята същност съдебни производства. Развилото се пред АССГ 34 –ти състав съд. производство също няма касателство към настоящия спор, доколкото предмет на оспорване е друг ИАА, издаден при различна фактическа обстановка / виж фактическата обстановка описана в ЗПАМ № №21-0307-000144/26.07.2021г., издадена от началник РУ-Нови Пазар при ОДМВР – Ш./.

Предмет на настоящето съдебно оспорване е Заповед №21-0307-000143/26.07.2021г., издадена от началник РУ-Нови Пазар при ОДМВР – Ш., която е индивидуален адм. акт и като такъв, подлежи на задължителна съдебна проверка, съгл. чл. 168 от АПК, за законосъобразност на оспорения акт на всички основания по чл. 146 от АПК т.е при разглеждане на жалби срещу административни актове и наложени принудителни административни мерки Административния съд следва да прецени дали съответният акт е издаден от компетентен орган в предвидената от закона форма и при правилно приложение на материалния и процесуалния закон, както и дали акта съответства на целта на закона, независимо от посочените в жалбата обстоятелства.

Процесната заповед е издадена от компетентен орган - Началник на РУ Нови пазар, който е между упълномощените лица със заповед № 372з-1604/16.06.2021г. на ВПД директор на ОДМВР Ш., издадена във връзка с т. 3 от Заповед № 8121з – 1524/09.12.2016г. на Министъра на вътрешните работи, с която на основание чл. 172,

ал. 1 от ЗДвП и на основание чл. 43, ал. 4 от ЗМВР, Директорът на ОДМВР Ш. е оправомощил да прилагат принудителни административни мерки по чл. 171, т.1, т. 2, т. 2А, т. 4, т. 5, буква „а“, т. 6 и т. 7 от Закона за движение по пътищата с мотивирани заповеди служители на ОДМВР – Ш.

Допуснати са обаче, съществени нарушения на материалния закон, изразяващо се в неспазване на чл.59 ал.2 т.4 от АПК, с което е нарушено правото на защита на жалбоподателя. Съгласно цитираната разпоредба АА, следва да съдържа фактически и правни основания за неговото издаване. Както беше посочено по-горе ПАМ се прилага само в определените от закона случаи в условията на обвързана компетентност за решението на органа, което в конкретния случай намира опора в разпоредбата на чл.171 ал.1 от ЗДвП. Съгласно тази норма, за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат принудителни административни мерки, като в т.2а от същия закон е визирана хипотезата на прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство, без да притежава съответното свидетелство: а) без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс, както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства - за срок от 6 месеца до една година. Следователно, за да може съда да осъществи съдебен контрол върху наложената със Заповед № 21-0307-000143/26.07.2021г ПАМ и да се осигури на адресата на заповедта възможност за адекватна защита е необходимо адм.орган да посочи в адм.акт фактите, относими към приложената правна норма. В случая в Заповед №21-0307-000143/26.07.2021г не е посочена категорията на управляваното ППС респ. каква категория е била необходима на водача, за да се счита правоспособен да управлява същото. Тези факти, които са елементи от фактическия състав на чл.171 ал.1 т.2а б.„а“ от ЗДвП, не са намерили отражение в оспорения адм.акт пред настоящата инстанция.

Недопустимо е едва в придружителното писмо, с което е изпратена жалбата в съда да се посочва, че водача А. Б. е следвало да притежава свидетелство за правоуправление на ППС с категория „СЕ“, тъй като по време на проверката, извършена на 24.07.2021г същия е управлявал товарен автомобил - влекач М. ТГХ 18.440 4X2 БЛС с рег. [рег.номер на МПС], с допустима максимална маса 18000кг /допустима макс.маса на състава 44000кг/, с прикачено ремарке „Ш. СКИ 24“ с рег. [рег.номер на МПС], с допустима максимална маса 35000кг.

Позоваването на формалната доказателствена сила на АУАН серия GA – 439918/24.07.2021г, като част от мотивите на оспорената заповед за налагане на ПАМ, би било релевантно, ако последния също обективираше фактическия състав на разпоредбата на чл.150а т.11 от ЗДвП /посочена отново за първи път в придружителното писмо/, определяща категориите, за правоспособността на водачите моторните превозни средства, различни от тези по чл. 149. По-конкретно, отнесено към настоящия казус, липсва констатация, че водача Б. е управлявал състав от пътни превозни средства с теглещо моторно превозно средство

от категория С и ремарке или полуремарке с допустима максимална маса над 750 kg,за което е необходимо да притежава категория СЕ.

Нещо повече ,заповедта за налагане на ПАМ следва да съдържа собствени мотиви,тъй като както беше посочено вече ,същата се издава в самостоятелно адм.производство по АПК , а не е част от производството по ЗАНН,което се образува с издаването на АУАН. Видно от изложената фактическа обстановка ,в процесната ЗПАМ№ 21-0307-000143/26.07.2021г никъде не е посочено ,че А. Б. е управлявал състав от ППС,за което е било необходимо да притежава категория за правоспособност „СЕ“. Видно от застрахователната полица за застраховка „гражданска отговорност“ на влекача с дк [рег.номер на МПС] , същият е от категория „С“ , а видно от свидетелството за правоуправление на водача А. Б. е, че същият е притежавал към 24.07.2021г правоспособност за тази категория. В този смисъл не подлежи на обсъждане обстоятелството относно легитимността на протокола от 21.07.2021г за издържан изпит за придобиване на правоспособност за категория „СЕ“ . Действително моторните превозни средства от категория“С“ могат да образуват състав с ремарке с допустима максимална маса, която не надвишава 750 kg, но липсата на подобна констатация в Заповед№21-0307-000143/26.07.2021г , резултатна незаконсьобразно налагане на ПАМ на основание чл.171, т.2а, б. „а“ от ЗДвП . С други думи липсва основание да се прекрати регистрацията на осн. чл.171, т.2а, б. „а“ от ЗДвП на автомобил , който се управлява от водач , притежаващ свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство.

Следва да се отбележи,че адм.процес е строго формален ,особенно когато властническото решение на органа ,следва да се вземе при обвързана компетентност ,каквато нормата на чл.171, т.2а, б. „а“ от ЗДвП визира. Следователно разширителното тълкуване на тази хипотеза и „решението“ да се издадат две заповеди за налагане на ПАМ ,тъй като двете превозни средства от състава /влекач и ремарке/ подлежат на отделна регистрация в КАТ е довело до превратно упражняване на власт /оперативна самостоятелност/,каквато не е целта на закона. В този смисъл твърдението на ответника / в придружителното писмо стр.3/ ,че : „Това решение –да се издадат две отделни ПАМ ,не нарушава правата на собственика и адресат на тяхното действие ,тъй като правния им ефект е еднакъв и са издадени при еднакви предпоставки...“ не е правилно. Напротив ,в случая наложената ПАМ по отношение на ППС ,за което не е налице нарушение на чл.150а ал.1 от ЗДвП е ограничило икономическата дейност на дружеството за значителен период от време ,а отделно от това правните последици на ПАМ по отношение на отделните ППС не са еднакви. Целта на ПАМ ,регламентирана в чл.22 от ЗАНН е да се преустанови едно нарушение и да се осигури изпълнението на правната норма ,която е нарушена,като в случая това е било постижимо с прекратяване на регистрацията на ремаркетото , а не на влекача по отношение на който не се установи неспазване на правилото на чл.150а ал.1 от ЗДвП. Не подлежи на подробно обсъждане ,възражението на жалбоподателя , че ПАМ е наложена не на вписания от полицейски органи,като собственик [фирма],а на дружеството [фирма],тъй като този въпрос е бил уточнен в определение от 20.09.2021г на Адм. Съд Ш. и делето е изпратено по подсъдност на АССГ.

Споделят се аргументите ,че клонът не притежава нито материалноправна, нито процесуална правоспособност и не може да бъде субект на право на собственост спрямо МПС/ППС, вкл. не може да е страна в настоящото административно

производство, независимо какво е вписано в талона за регистрация. Поради което настоящият състав приема ,че правилно ПАМ е издадена и връчена на надлежен адресат - собственика на ППС, който е юридическото лице [фирма],ЕИК[ЕИК].

Предвид изложеното жалбата се явява основателна. Оспорената Заповед №21-0307-000143/26.07.2021г е незаконосъобразна и следва да се отмени.

При този изход на спора ,ответника дължи на жалбоподателя , на основание чл. 143, ал. 1 от АПК сторените по делото разноски,които съгласно представения списък по чл.80 от ГПК са в размер на 550лв

Водим от горното , Административен съд – София-град , 2-ри състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба [фирма][ЕИК],със седалище и адрес на управление в [населено място] [улица] ет.1 офис 1 , чрез управителя А. Б. Г., Заповед за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.2а, б. „а“ от ЗДвП №21-0307-000143/26.07.2021г., издадена от началник РУ-Нови Пазар при ОДМВР – Ш., с която на [фирма] е наложена принудителна административна мярка по чл.171, т.2а, б. «а» от ЗДвП, а именно - «прекратяване на регистрацията на товарен автомобил влекач М. ТГХ 18.440 4Х2 БЛС с рег. [рег.номер на МПС] за срок от 6 месеца,считано от 24.07.2021г.

ОСЪЖДА ОДМВР – Ш. да заплати на [фирма][ЕИК],със седалище и адрес на управление в [населено място] [улица] ет.1 офис 1 , чрез управителя А. Б. Г.

съдебни разноски в размер на 550 лв./петстотин и петдесет лева/.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: